

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН О ИЗРУЧЕЊУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Казахстан о изручењу који је потписан у Београду, 24. августа 2016. године, у оригиналу на српском, казашком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

Уговор између Републике Србије и Републике Казахстан о изручењу

Република Србија и Република Казахстан (у даљем тексту: „државе уговорнице“), у намери да унапреде и учврсте међусобну сарадњу у стварима изручења,

договориле су се о следећем:

Члан 1.

Обавеза изручења

Државе уговорнице ће, у складу са условима предвиђеним овим уговором, изручавати лица која се налазе на њиховој територији, а ради кривичног гоњења или извршења правноснажне пресуде за кривична дела за која се дозвољава изручење.

Члан 2.

Кривична дела за која се дозвољава изручење

1. За потребе овог уговора, дела за које се дозвољава изручење су кривична дела за која је према националном кривичном законодавству обе државе уговорнице, прописана казна затвора у трајању од најмање једне (1) године или тежа казна.

2. У случају када се захтев за изручење односи на лице које се тражи ради извршења казне затвора за кривична дела за која се дозвољава изручење, лице може бити изручено само ако је осуђено на казну затвора у трајању од најмање шест (6) месеци или тежу казну.

3. При одређивању кривичног дела у складу са ставом 1. овог члана, није од утицаја да ли радња која представља кривично дело спада, према националном законодавству држава уговорница, у исту категорију кривичних дела или описују кривично дело истом терминологијом.

4. Изручење се одобрава ако је кривично дело извршено ван територије државе уговорнице молиље, под условом да национално законодавство замољене државе уговорнице дозвољава кривично гоњење за дело извршено ван њене територије под истим условима. Изручење може бити одобрено и када такви услови нису предвиђени националним законодавством замољене државе уговорнице.

5. Ако се захтев за изручење односи на два или више кривичних дела, која су кажњива према националном законодавству обе државе уговорнице, а нека од њих не испуњавају услове из ст. 1. и 2. овог члана, замољена држава уговорница има право да одобри изручење и за та кривична дела.

Члан 3.

Обавезно одбијање изручења

1. Изручење ће се одбити уколико:

а) по мишљењу замољене државе уговорнице кривично дело поводом ког се тражи изручење представља политичко кривично дело или дело повезано са таквим кривичним делом;

б) замољена држава уговорница има основаних разлога да сматра да је захтев за изручење због кривичног дела из општег права поднет ради гоњења

или кажњавања лица због његове расне припадности, вероисповести, националне припадности, пола, социјалног статуса, етничке припадности или политичког убеђења, или ако сматра да би положај тог лица био знатно погоршан услед било ког од наведених разлога;

ц) је према националном законодавству државе уговорнице молиље кривично дело за које је прописана смртна казна, осим ако држава уговорница молиља не достави гаранције, које замољена држава уговорница сматра довољним, да смртна казна неће бити изречена против траженог лица или, у случају да је већ изречена, да неће бити извршена;

д) замољена држава уговорница има разлога да верује да је лице које се тражи због кривичног дела било или ће бити подвргнуто казни или било којој другој мери која не обезбеђује поштовање основних људских права, укључујући заштиту од окрутног, нехуманог или понижавајућег поступања у држави уговорници молиљи;

е) кривично гоњење према националном законодавству замољене државе уговорнице не може бити покренуто или казна не може бити извршена због застарелости или због других разлога предвиђених националним законодавством замољене државе уговорнице, у тренутку пријема захтева. Приликом утврђивања да ли је наступила застарелост, замољена држава уговорница узмеће у обзир све радње или догађаје који су се десили на територији државе уговорнице молиље, које могу довести до прекида или обуставе застарелости на територији замољене државе уговорнице;

ф) је лице чије се изручење тражи на територији замољене државе уговорнице већ било правоснажно осуђено за исто кривично дело, или је кривични поступак против тог лица правоснажно обустављен или је оптужница против њега правоснажно одбијена;

г) је лицу чије се изручење тражи одобрен азил од стране замољене државе уговорнице;

х) замољена држава уговорница сматра да би изручење могло да угрози суверенитет, националну безбедност, јавни поредак или друге суштинске интересе државе или је у супротности са њеним националним законодавством или међународним обавезама;

и) се кривично дело односи искључиво на повреду војних дужности.

Члан 4.

Факултативно одбијање изручења

Изручење се може одбити у случају постојања било које од следећих околности:

а) ако је кривично дело поводом ког се тражи изручење почињено на територији замољене државе уговорнице и спада у њену надлежност, а против траженог лица се води кривични поступак у замољеној држави уговорници за исто кривично дело због којег је поднет захтев за изручење;

б) ако замољена држава уговорница, узимајући у обзир тежину кривичног дела и интересе државе уговорнице молиље, сматра да би изручење тог лица било неспојиво са разлозима хуманости, имајући у виду године старости, здравствено стање или друге личне прилике траженог лица. У тим случајевима, уместо одбијања изручења лица, замољена држава уговорница има право да одложи изручење док не престану разлози због којих се сматра да ће изручење имати тешке последице по тражено лице. У том циљу, пре

доношења одлуке, замољена држава уговорница ће се консултовати са државом уговорницом молиљом;

ц) ако је кривично дело због којег је поднет захтев за изручење извршено ван територије замољене државе уговорнице и уперено је против њених интереса.

Члан 5.

Изручење сопствених држављана

1. Изручење сопствених држављана није дозвољено.

2. У случају одбијања изручења сопствених држављана, замољена држава уговорница ће кривично гонити лице или преузети извршење правоснажне пресуде коју је изрекла држава уговорница молиља, у складу са својим националним законодавством, на захтев државе уговорнице молиље. У ту сврху, држава уговорница молиља ће, преко централних органа из члана 6. овог уговора, доставити кривичне списе, судске одлуке, доказе и сву осталу документацију и информације којима располаже.

3. Замољена држава уговорница ће благовремено обавестити државу уговорницу молиљу о предузетим радњама поводом захтева, евентуалном суђењу и коначној одлуци донетој у поступку.

4. У случају да је лице које треба изручити добило држављанство замољене државе уговорнице пре предаје, примењиваће се одредбе из става 2. овог члана.

Члан 6.

Централни органи

1. За потребе овог уговора, централни органи које одреде државе уговорнице комуницирају директно.

2. Централни органи су:

за Републику Србију – Министарство правде Републике Србије;

за Републику Казахстан – Генерално тужилаштво Републике Казахстан.

3. Државе уговорнице ће обавештавати једна другу дипломатским путем о свим променама и допунама које се односе на централне органе.

Члан 7.

Захтев за изручење и пратећа документација

1. Захтев за изручење се подноси у писаној форми и садржи следеће:

а) име и презиме, датум рођења, пол, држављанство, идентификационе податке и сваку другу информацију која може да олакша идентификацију траженог лица и његову локацију, као и податке за потврду идентитета, фотографије и отиске прстију, ако су доступни;

б) чињенични опис кривичног дела због којег се тражи изручење, заједно са датумом и местом извршења истог;

ц) текст релевантних законских одредаба које прописују битне елементе и казну за кривично дело због којег се тражи изручење;

д) текст релевантних законских одредаба о застарелости кривичног гоњења или извршења казне и информације о њиховој примени у вези са кривичним делом због којег се тражи изручење;

е) у случају када је кривично дело поводом којег се тражи изручење почињено ван територије државе уговорнице молиље, текст релевантних законских одредаба којима се одређује надлежност државе уговорнице молиље за такво кривично дело.

2. Осим докумената наведених у ставу 1. овог члана, уз захтев за изручење се достављају:

а) ако се захтев односи на кривично гоњење, копије оптужног акта и судске одлуке/потернице оверене од стране надлежног органа државе уговорнице молиље;

б) ако се захтев односи на извршење пресуде, препис правоснажне судске одлуке, оверене од стране надлежног органа државе уговорнице молиље, документ који садржи податке о издржаном делу казне и преосталом делу казне.

3. Ако је лице осуђено у одсуству, изручење може бити одобрено уколико држава молиља да гаранције замољеној држави уговорници да лице има право на поновно суђење које штити право на одбрану.

Члан 8.

Додатне информације

1. Уколико су информације које је доставила држава уговорница молиља уз захтев за изручење недовољне да би замољена држава уговорница могла да донесе одлуку у складу са овим уговором, замољена држава уговорница може да затражи додатне информације. Тражене додатне информације морају се доставити у року од тридесет (30) дана од пријема захтева.

2. Уколико је тражено лице у притвору, а тражене додатне информације нису примљене у року који је наведен у ставу 1. овог члана, лице може бити пуштено из притвора. Међутим, пуштање из притвора не спречава ново притварање и изручење траженог лица, уколико се додатне информације приме накнадно.

3. Уколико је лице пуштено из притвора у складу са ставом 2. овог члана, замољена држава уговорница ће о томе обавестити државу молиљу уговорницу у року од три (3) дана.

Члан 9.

Прихватљивост докумената

1. Документи који су оверени од стране централних органа или надлежних органа су прихватљиви у поступку изручења траженог лица, без даље овере, потврде веродостојности или легализације.

2. Захтев за изручење траженог лица и неопходна документа ће бити сачињени на језику државе уговорнице молиље и достављају се са овереним преводом на језик замољене државе уговорнице или на енглески језик.

Члан 10.

Одлука о захтеву за изручење

1. Замољена држава уговорница одлучује о захтеву за изручење у складу са одредбама овог уговора и домаћег законодавства, и одмах обавештава државу уговорницу молиљу о својој одлуци.

2. Уколико замољена држава уговорница одбије захтев за изручење, било у целости или делимично, одлука мора бити образложена.

3. Када је до одбијања изручења дошло из формално-правних разлога, држава уговорница молиља може да достави поновљени захтев за изручење. О наведеним формално-правним разлозима водиће се рачуна приликом подношења новог захтева за изручење.

4. Замољена држава уговорница може да одобри изручење према свом националном законодавству, након пријема захтева за привремено притварање од државе уговорнице молиље, под условом да тражено лице добровољно пристане на изручење пред надлежним органом замољене државе уговорнице. Таква сагласност је неопозива.

Члан 11.

Начело специјалности

1. Лице које је изручено на основу овог уговора не може бити гоњено, суђено или подвргнуто извршењу казне или било којој другој мери којом се ограничава лична слобода, за било које кривично дело почињено пре његовог изручења, осим у следећим случајевима:

а) уколико се лице одрекло гаранција које су предвиђене ставом 1. овог члана;

б) уколико је кривично дело почињено након изручења;

ц) уколико изручено лице напусти територију државе уговорнице молиље након изручења и добровољно се врати;

д) уколико изручено лице не напусти територију државе уговорнице молиље у року од четрдесет пет (45) дана од тренутка када је за то имало могућност. Међутим, овај период не укључује временски период у току којег наведено лице није напустило територију државе уговорнице молиље из разлога који су ван његове контроле;

е) уколико се замољена држава уговорница сагласи са тим, у ком циљу се подноси молба са прилозима наведеним у члану 7. овог уговора и судски записник са изјавом наведеног лица. Замољена држава уговорница даће сагласност ако су у конкретном случају испуњени услови за изручење по овом уговору. У периоду пре доношења одлуке о захтеву, изручено лице се може држати у притвору у држави уговорници молиљи у складу са њеним националним законодавством.

2. Држава уговорница молиља не може да изручи или преда лице које је изручено на основу овог уговора трећој држави за било које кривично дело које је почињено пре изручења без пристанка замољене државе уговорнице.

Члан 12.

Лишење слободе ради изручивања

1. Траженом лицу може бити одређен притвор на захтев државе уговорнице молиље пре пријема захтева за изручење.

2. Захтев за притварање може бити достављен директно између централних органа или преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ). Захтев за притварање може бити упућен путем техничких средстава комуникације. Оригинал захтева се истовремено шаље поштом.

Захтев за притварање садржи:

а) опис траженог лица, укључујући идентификационе податке и податке о његовом држављанству;

- б) локацију траженог лица, ако је позната;
- ц) кратак опис кривичног дела, датум и место извршења истог;
- д) меродавне одредбе кривичног закона;
- е) изјаву о постојању судске одлуке или потернице против траженог лица или о постојању правноснажне пресуде; и
- ф) гаранцију да ће захтев за изручење траженог лица бити достављен у најкраћем року.

3. Замољена држава уговорница одмах обавештава државу уговорницу молиљу о одлуци која је донета поводом захтева за притварање.

4. Уколико, по истеку тридесет (30) дана од датума притварања, Централни орган замољене државе уговорнице не прими захтев за изручење, лице лишено слободe ће бити пуштено из притвора. Након образложеног захтева државе уговорнице молиље, овај период може бити продужен на четрдесет пет (45) дана. Међутим, пуштање на слободу не спречава ново лишење слободe ради изручења уколико замољена држава уговорница накнадно прими захтев за изручење.

Члан 13.

Стицај захтева

1. Уколико замољена држава уговорница прими захтеве за изручење у вези са истим лицем од две или више држава, укључујући државу уговорницу молиљу, за иста или различита кривична дела, замољена држава уговорница одлучује којој држави ће изручити то лице.

2. При доношењу одлуке из става 1. овог члана, замољена држава уговорница ће узети у обзир све релевантне околности, а нарочито:

- а) да ли су захтеви поднети на основу овог уговора;
- б) место и време извршења кривичног дела;
- ц) интересе држава молиља;
- д) тежину кривичног дела;
- е) држављанство траженог лица;
- ф) могућност даљег изручења другим државама молиљама;
- г) редослед пријема захтева од држава молиља.

Члан 14.

Предаја изрученог лица

1. Уколико се одобри изручење, државе уговорнице ће се што пре договорити у вези са датумом, местом и сваким другим релевантним условом везано за изручење. Држава уговорница молиља ће бити обавештена о дужини времена трајања притвора у коме се налазило тражено лице ради изручивања и то време се урачунава у укупно трајање казне.

2. Временски период за предају изрученог лица је тридесет (30) дана од датума када држава уговорница молиља прими одлуку о изручењу.

3. Уколико, у оквиру временског периода који је наведен у ставу 2. овог члана, држава уговорница молиља не преузме лице чије је изручење одобрено, замољена држава уговорница ће одмах пустити лице на слободу и може да

одбије нови захтев за изручење тог лица за исто кривично дело, осим ако не примени став 4. овог члана.

4. У случају да постоје околности које су ван контроле држава уговорница, а које спречавају предају или преузимање изрученог лица, централни органи држава уговорница договарају о новом датуму и осталим условима за предају.

5. Уколико, након предаје, изручено лице избегне гоњење или извршење пресуде бекством и врати се на територију замољене државе уговорнице, то лице може опет бити изручено на основу новог захтева за изручење. У том случају, документација наведена у члану 7. овог уговора не мора да буде приложена уз захтев за изручење.

Члан 15.

Одлагање или привремено изручење

1. Уколико је у току кривични поступак против траженог лица или се исто налази на издржавању казне затвора због другог кривичног дела, а не оног које је предмет изручења, замољена држава уговорница може, након доношења одлуке о изручењу, да одложи његово изручење до окончања кривичног поступка или до извршења изречене казне. У случају таквог одлагања, замољена држава уговорница одмах о томе обавештава државу уговорницу молиљу.

2. У случају ако би услед одлагања изручења у држави уговорници молиљи кривично гоњење могло да застари или би његов ток био озбиљно ометен, на захтев државе уговорнице молиље, замољена држава уговорница може привремено да изручи тражено лице под договореним условима. Држава уговорница молиља ће привремено изручено лице држати у притвору за време боравка на њеној територији и вратиће га у замољену државу уговорницу у договореном периоду. Време проведено у притвору се урачунава у укупно трајање казне која ће се извршити у замољеној држави уговорници.

3. Предаја изрученог лица, такође, може бити одложена и у случају када може да угрози живот тог лица или да погорша његово здравствено стање. У том случају, неопходно је да замољена држава уговорница достави држави уговорници молиљи детаљан лекарски извештај који је издао надлежни здравствени орган.

Члан 16.

Одузимање и предаја предмета и списа

1. На захтев државе уговорнице молиље, замољена држава уговорница, у складу са својим националним законодавством врши заплону, конфискацију и предају предмета и списа које пронађе на својој територији а који потичу од кривичног дела или који могу послужити као доказ. У том случају, предмети и списи достављају се држави уговорници молиљи, ако је могуће, истовремено са предајом изрученог лица.

2. Предмети и списи из става 1. овог члана могу, уколико држава уговорница молиља то тражи, да буду предати након одобрења замољене државе уговорнице, и у случају да изручење није могуће.

3. Замољена држава уговорница може, у циљу вођења других кривичних поступака, да привремено одложи предају предмета и списа наведених у ставу 1. овог члана или да их преда под условом да буду враћени.

4. Предаја заплених или конфискованих предмета и списка држави уговорници молићи врши се без кршења права замољене државе уговорнице или трећих лица. На захтев замољене државе уговорнице или трећих лица, држава уговорница молића ће у најкраћем року вратити предате предмете и списе бесплатно, у складу са њиховим правима на такве предмете, у току једног (1) месеца по окончању суђења, осим ако се државе уговорнице не договоре другачије.

Члан 17.

Транзит

1. Државе уговорнице могу, у складу са својим националним законодавством и без повреде својих интереса, да одобре транзит преко својих територија лица која се изручују другој држави уговорници од стране треће државе.

2. У том циљу, држава уговорница молића шаље захтев за транзит који садржи информације о идентитету лица које се изручује, информације о његовом држављанству и кратку изјаву о појединостима случаја замољеној држави уговорници посредством Централног органа или, у нарочито хитним случајевима, посредством Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ). Уз захтев за транзит се доставља и копија документа којим се одобрава изручење лица.

3. У току транзита замољена држава уговорница ће лице које се спроводи држати у притвору на својој територији.

4. Одобрење транзита није неопходно уколико се транзит врши ваздушним путем а слетање у државу транзита није предвиђено. У случају непланираног слетања на територију државе преко које се врши транзит, држава која тражи транзит одмах ће о томе обавестити државу преко чије територије се врши транзит, у ком случају, држава преко чије се територије врши транзит ће наведеном лицу одредити притвор у трајању до петнаест (15) дана, у ком року је потребно да држава молића достави захтев за транзит.

5. Уколико, под условима наведеним у ставу 4. овог члана, захтев за транзит није примљен, лице се пушта на слободу, осим ако се државе уговорнице не договоре другачије.

Члан 18.

Трошкови

1. Трошкове у вези са применом овог уговора сноси држава уговорница на чијој територији су трошкови настали.

2. Трошкове транзита сноси држава уговорница молића.

3. Трошкове везане за држање лица у притвору током његовог транзита сноси замољена држава уговорница.

Члан 19.

Обавештавање о одлукама

Држава уговорница молића доставља замољеној држави уговорници информације о кривичном гоњењу, поступку пред судом или извршењу пресуде у вези са изрученим лицем или информације о изручењу изрученог лица трећој држави.

Члан 20.**Однос према осталим међународним споразумима**

Овај уговор не дира у права и обавезе држава уговорница које произилазе из међународних споразума чије су чланице.

Члан 21.**Решавање спорова**

Сви спорови који настану у вези са применом или тумачењем овог уговора решавају се консултацијама и преговорима између централних органа држава уговорница.

Члан 22.**Завршне одредбе**

1. Овај уговор подлеже потврђивању.
2. Овај уговор се закључује на неодређени временски период и ступа на снагу даном пријема последњег обавештења којим се државе уговорнице, дипломатским путем, међусобно обавештавају да су завршени унутрашњи правни поступци потребни за ступање на снагу уговора.
3. Овај уговор може бити допуњен на основу међусобне сагласности држава уговорница, посебним протоколима који ће бити саставни део уговора и који ступају на снагу у складу са ставом 2. овог члана.
4. Овај уговор ће престати да се примењује по истеку периода од сто осамдесет (180) дана од дана пријема писаног обавештења друге државе уговорнице о њеној намери да откаже уговор дипломатским путем.
5. У случају отказа овог уговора, поступак изручења који је започет у време трајања уговора, спровешће се на основу овог уговора до његовог окончања.

У ПОТВРДУ ТОГА, доле потписани, са пуним овлашћењем, су потписали овај уговор.

Сачињено у Београду, дана 24. августа 2016. године, у по два примерка на српском, казашком и енглеском језику, при чему је сваки текст подједнако веродостојан.

У случају неслагања у тумачењу одредби овог уговора, меродаван је текст на енглеском језику.

За Републику Србију

За Републику Казахстан

Нела Кубуровић, с.р.

Жакип Асанов, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.